

MORELLA (4) *sb f*

morella (4), [**morela, morula, marylla**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é (Cn o jasne, e pochylone); oba a jasne.

sg N morella (1). ◇ pl N morelle (3). ◇ [G morel. ◇ A morule. ◇ L morulåch.]

Sł stp brak, Cn: morela, Linde XVIII w.: morela.

1. *bot. Armeniaca vulgaris Lam.; morela zwyczajna; owoc i drzewo z rodziny różowatych (Rosaceae), pochodzące z Azji środk. i Chin; malum Armeniacum Calep, Cn; cerasum Apronianum Mącz; malus Armeniaca Cn (3) : Bo nád tym zálie wżędy piękne drzewá ítały [...] Więć drzewá Mułżkatowe/ Morelle/ Oliwki RejWiz 24; Mącz 48b; Calep 96b; [Náiełifmy ogrod rofkólfny/ wielki/ wktorym íå [...] íliwy/ márylle/ włófkie orzechy [...] pflaumen/ morellen/ wålifche núłfe Wokabul 1539 N6v; tamże [w ogrodzie] jest kilka szczepów íliw węgierskich, morel, brzoskwiń LustrWpol I 63; Merunki/ morełki/ morelle/ Armeniaca mala. Duracina perfica. Somerpfierfken/ goldtpfierfken/ maletlein S. Ioans. pfierfken. SienHerb K4#; Może też íliwy ízczępic w ínsze drzewá/ íáko w brzołkinie/ w migdały ábo w morule Cresc 1571 390, 395].*

2. *n-loc (1) : Nie dáleko od Wálcencyey íeft wieś Morellá SkarŻyw 311.*

Synonim: 1. »morellowe drzewo«.

Cf 1. [MERUNKA]